

[Holger K. Nielsen]

en gang, men jeg kan forstå, at det har en vis sammenhæng med, at De Konservative blev lidt klemt på et tidspunkt i valgkampen, og at statsministeren derfor følte sig presset til at love, at boligpakken skulle forlænges, vistnok i modstrid med, hvad finansministeren havde sagt på et tidligere tidspunkt.

Jeg bryder mig ikke om at være bagklog, det er sjældent særlig konstruktivt. Men i denne sag har jeg nu alligevel lyst til at henvise til, hvad jeg tidligere har sagt. Da vi første gang behandlede boligpakken i maj 1990, spurgte jeg regeringen og de andre ordførere: Kære venner, hvad vil I gøre, når den midlertidige ordning udløber, og I har ejendomsmæglerne, boligejerne, fru Kirsten Jacobsen, alle mulige mennesker rendende på dørene, fordi de vil have den forlænget, hvad vil I så gøre? Der var ikke noget svar.

Konsekvensen blev, hvad jeg havde forudset. Allerede i august 1990 kom der en ny midlertidig forlængelse. Ved denne lejlighed stillede jeg det samme spørgsmål: Hvad vil I gøre, når denne midlertidige forlængelse udløber, når fru Kirsten Jacobsen igen kommer løbende, og når ejendomsmæglerne kommer løbende, vil I så igen foreslå en forlængelse? Ja, det ville man minsandten.

Og nu stiller jeg spørgsmålet for tredje gang: Hvad vil regeringen gøre, hvad vil de partier, der støtter dette lovforslag gøre, når vi nærmer os den 1. juli 1991 og fru Kirsten Jacobsen igen vil rende regeringen på dørene, når ejendomsmæglerne igen vil råbe op, når hele boligejerfolket igen vil råbe op og kræve en ny forlængelse? Er det simpelt hen meningen, at Folketinget skal vedtage denne boligpakke hver tredje eller fjerde måned? Siden engang i maj 1990, altså inden for 7 måneder, er det tredje gang, vi behandler dette lovforslag. Tjener det Folketinget til ære, at vi i virkeligheden skal behandle det samme lovforslag 3 gange på 7 måneder? Jeg synes det ikke.

Det, vi i særlig grad er imod i lovforslaget, er stempelfriheden. Lånetidsforlængelserne giver os ikke særlige problemer, men vi har ærlig talt problemer med stempelfriheden. Den forlængelse vil koste 600 mio. kr., og hvis vi dertil lægger, at der har været stempelfrihed i 7 måneder i 1990, betyder det, at denne stempelfrihed har kostet staten 1,3 mia. kr. Mine damer og herrer, det er fuldstændig vanvittigt at bruge penge på

den måde, især hvis meningen er, at man skal hjælpe de tvangsauktionstruede boligejere. For sandheden er, at man måske kun har hjulpet én eller to tvangsauktionstruede boligejere på den måde; fru Kirsten Jacobsen mener, der er et par stykker. Men i forhold til effekten af det her er det vanvittigt at bruge så mange penge på stempelfriheden.

O.k., man regnede med, at der ville komme gang i ejendomshandelen, det var jo det, som var meningen i maj, at i løbet af sommerferien ville den såkaldte pukkel komme væk. Det har vist sig, at det var begrænset, hvad den betød, men kloge tunger siger vistnok, at der er sket en mindre stigning i ejendomshandelen. Men der er jo stadig væk ikke tale om en speciel hjælp til de boligejere, der er i klemme; man giver hjælp til alle, som sælger deres hus. Jeg synes da, det er sødt, at staten sådan giver julegaver hele året rundt til folk, der sælger hus, folk, der alligevel ville have solgt deres hus, folk, som tjener godt på deres hus. De får yderligere et tilskud fra staten gennem stempelfriheden, det er da fint og pænt og sødt af staten at gøre det.

Men hvis man foregiver, at det i særlig grad skulle hjælpe de tvangsauktionstruede boligejere og de boligejere, der er i klemme, så skyder man forbi, så hjælper det her ikke, og så er det en vanvittig måde at bruge penge på, for at sige det rent ud. Det er uansvarligt i forhold til den økonomiske situation, staten står over for, og jeg er meget glad for, at Socialdemokratiet tilsyneladende nu indser, at man kun vil være med til det, for så vidt der kan findes økonomisk dækning for det.

Og så er vi jo netop fremme ved de prioriteringer, vi skal snakke om. Er det rimeligt at give julegaver til folk, der sælger hus, samtidig med at den samme regering vil foreslå kraftige nedskæringer på boligstøtten i den almennyttige sektor osv.? Det mener vi ikke, og det betyder igen, at vi vil afvise stempelfriheden i lovforslaget.

Der er en række tekniske ting, vi godt vil have bearbejdet under udvalgsarbejdet. Det får vi forhåbentlig mulighed for. Men som udgangspunkt er vores holdning negativ.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at ønske den nye boligminister velkommen. Og jeg kan heller ikke lade være med at sige, at jeg